

[Svend Lund.]

der kom klarere regler herom ind i den nye styrelseslov.

Må jeg til slut sige, at socialistisk folkeparti er tilfreds med, at der i fremtiden kun bliver én styrelseslov, og at lovforslaget indebærer, at kommunerne får noget friere hænder, end de hidtil har haft. At amtsrådene får folkevalgte formænd skal vi heller ikke beklage og heller ikke, at der nu gives adgang til, at der kan indkaldes stedfortrædere for medlemmer af en kommunalbestyrelse i tilfælde af sygdom og i tilfælde af borgerligt ombud. Derimod synes vi, at der bør skabes mulighed for, at kommunalrådene får et væsentlig større antal medlemmer, end de har i dag, som en naturlig følge af sammenlægninger af kommunerne, så kontakten mellem borgerne og kommunalbestyrelserne gøres så god som muligt. Vi må se på i udvalget, hvor vidt vi skal gå på dette område. Selv tror jeg ikke på, at vi skal gå så langt, som man er gået i Sverige og Norge. Men jeg vil gerne tilsige mit partis støtte til, at dette lovforslag får en god og en saglig udvalgsbehandling.

Arthur Jacobsen: Dette lovforslag om kommunernes styrelse har jo været fremsat flere gange i Folketinget, og det fik i sidste samling en udvalgsbehandling, hvorved en del problemer utvivlsomt blev afklaret.

Jeg har med stor interesse studeret de mange førstebehandlinger, og jeg har konstateret, at disse behandlinger af styrelseslovforslaget er sket i forbindelse med lovforslaget om den kommunale inddeling. Ved disse førstebehandlinger har det mere været den kommunale inddelingslov, det har mere været opgaver og byrdefordeling end principperne for den fremtidige styrelseslov, forhandlingerne har drejet sig om.

Den samme problemstilling møder kommunalreformkommissionen ud over landet, hvor de økonomiske fremtidsudsigter for kommunerne tilsyneladende vejer mere til i det spil, der foregår; men styrelsesloven skal være generel for alle landets kommuner. Der er jo undtagelser, der er jo København, der bliver vel også noget med Frederiksberg, der bliver også noget med, at Århus og Ålborg måske får en undtagelsesstilling med hensyn til en magistratsordning. Det var måske et spørgsmål, om ikke

den nye styrelseslov skulle indeholde regler, der gjorde det muligt for andre større købstadsamfund — de vil jo blive større — så at de nemmere kunne overgå til sådan en ordning frem i tiden, hvis det viste sig, at det ville være det rigtige i saglig henseende.

Ved behandlingen af dette lovforslag den 13. december 1966 her i tinget fremhævede jeg, at når kommunernes antal efterhånden bliver formindsket til ca. $\frac{1}{3}$ af det nuværende, ja, så falder de folkevalgtes antal jo, omend ikke tilsvarende, så dog med et stort tal, hvis ikke styrelsesloven indeholder en bestemmelse, som forhindrer dette. Det kan jo ellers nemt blive således, at der fremover vil være færre til at udføre arbejdet og til at bære ansvaret for det kommunale område, og måske vil det i videre omfang påvirke rekrutteringen til tillidsposter inden for folkestyret i vort land i det hele taget.

Jeg har bemærket, at den tidligere ordfører fra socialistisk folkeparti, hr. Sigsgaard, har peget på denne problemstilling ved tidligere førstebehandlinger, og jeg vil gerne føje til, at jeg finder det afgørende, at vi her får udformet den fremtidige styrelseslov så godt som muligt.

Folketingsudvalget har i sidste samling stillet spørgsmål til indenrigsministeren om antallet af byrådsmedlemmer i landets større købstæder, og ministeren oplyser i sit svar, at kun 4 kommuner har det efter loven maksimale antal medlemmer, 25, i deres kommunalbestyrelser. Ser vi på hovedstadsområdet med de mange i befolkningstal store kommuner, ja, så gør der sig det samme forhold gældende. Her sidder der 13, 15, 17 og 19 medlemmer og styrer kommuner med op til 70.000-80.000 indbyggere. Flere bydele vil ikke være repræsenteret i rådet, og de små partier, ja, de får lov til at færdes i krogene, og de bliver sjældent sat ind i de udvalg, hvor de store ting sker. Ministeren tilføjede, at bl. a. arbejdsbyrden ved udvalgsarbejde for det enkelte medlem næppe gjorde det hensigtsmæssigt at nedskære det maksimale antal, samt at det ved vedtægtsgodkendelser vil blive lagt til grund, at medlemstallet fastsættes under hensyntagen til kommunernes indbyggertal; og det er jo i og for sig et betydeligt fremskridt i den nye styrelseslov. Jeg synes, at